

Nazwa Wydziału	Wydział Historyczny
Nazwa jednostki prowadzącej moduł	Instytut Historii Sztuki
Nazwa modułu kształcenia	Ochrona i zarządzanie dobrami kultury II
kod ISCED	0222, 0421, 0731
Język kształcenia	Polski
Cele kształcenia	Celem modułu jest dostarczenie studentom interdyscyplinarnych podstaw teoretycznych i wiedzy praktycznej umożliwiających samodzielne rozpoznawanie problemów, analizowania ich i podejmowania samodzielnych decyzji w procesach zachodzących w dziedzinie ochrony dóbr kultury wobec zróżnicowanych przedmiotów ochrony. Jednocześnie celem modułu jest ukazanie uwarunkowań prawnych, planistycznych i technicznych, które mają wpływ na decyzje konserwatorskie oraz skuteczność działań ochronnych.
Efekty kształcenia dla modułu kształcenia	<p>K_W01: ma pogłębioną wiedzę o specyfice przedmiotowej i metodologicznej ochrony i zarządzania dobrami kultury, którą jest w stanie rozwijać i twórczo stosować w działalności profesjonalnej</p> <p>K_W02: zna terminologię ochrony i zarządzania dobrami kultury na poziomie rozszerzonym</p> <p>K_W04: ma uporządkowaną, pogłębioną, prowadzącą do specjalizacji, szczegółową wiedzę z zakresu dziedzin nauki i dyscyplin naukowych, właściwych dla ochrony i zarządzania dobrami kultury.</p> <p>K_W08: zna i rozumie podstawowe pojęcia i zasady z zakresu prawa autorskiego i ochrony własności intelektualnej oraz konieczność zarządzania zasobami tej własności</p> <p>K_U02: posiada pogłębione umiejętności badawcze, obejmujące analizę prac innych autorów, syntezę różnych idei i poglądów, dobór metod i konstruowanie narzędzi badawczych, opracowanie i prezentację wyników, pozwalające na oryginalne rozwiązywanie złożonych problemów w zakresie dziedzin nauki i dyscyplin naukowych, właściwych dla ochrony i zarządzania dobrami kultury</p> <p>K_U03: umie samodzielnie zdobywać wiedzę i poszerzać umiejętności badawcze oraz podejmować autonomiczne działania zmierzające do rozwijania zdolności i kierowania własną karierą zawodową</p> <p>K_U04: posiada umiejętność integrowania wiedzy z różnych dyscyplin w zakresie nauk humanistycznych oraz jej zastosowania w nietypowych sytuacjach zawodowych.</p> <p>K_U09: posiada pogłębioną umiejętność przygotowywania prac pisemnych w języku polskim i obcym (angielskim ewentualnie niemieckim lub włoskim)</p> <p>K_U10: posiada pogłębioną umiejętność przygotowania wystąpień ustnych w języku polskim i obcym w zakresie dziedzin nauki i dyscyplin naukowych właściwych dla ochrony i zarządzania dobrami kultury</p> <p>K_U11: ma umiejętności językowe w zakresie dziedzin nauki i dyscyplin naukowych właściwych dla ochrony i zarządzania dobrami kul-</p>

	<p>tury, zgodne z wymaganiami określonymi dla poziomu B2+ Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego.</p> <p>Kompetencje</p> <p>K_K01: rozumie potrzebę uczenia się przez całe życie, potrafi inspirować i organizować proces uczenia się innych osób.</p> <p>K_K04: prawidłowo identyfikuje i rozstrzyga dylematy związane z wykonywaniem zawodu</p> <p>K_K05: aktywnie uczestniczy w działaniach na rzecz zachowania dziedzictwa kulturowego regionu, kraju, Europy i świata</p> <p>K_K06: systematycznie uczestniczy w życiu kulturalnym, interesuje się aktualnymi wydarzeniami kulturalnymi, nowatorskimi formami wyrazu artystycznego, nowymi zjawiskami w sztuce.</p>
Metody sprawdzania i kryteria oceny efektów kształcenia uzyskanych przez studentów	<p>Zaliczenia na podstawie udziału i aktywności w zajęciach, wyników kolokwium oraz pracy pisemnej, lub testu sprawdzającego, jeżeli tak określono w karcie przedmiotu. W przypadku zaliczenia na podstawie pracy pisemnej podstawą jest praca oddana w wersji papierowej, zawierająca treści odpowiadające zakresowi tematycznemu danego przedmiotu opisanego w karcie przedmiotu.</p> <p>Test zaliczeniowy – test wyboru oraz pytania otwarte w zakresie prezentowanym podczas zajęć i w podanej przez prowadzącego literaturze przedmiotu.</p> <p>Postęp w przygotowaniu pracy magisterskiej bieżąco oceniany przez prowadzącego seminarium, na podstawie prezentowanych fragmentów pracy studenta, podczas zajęć i konsultacji z promotorem.</p> <p>Kryteria ocen:</p> <p>Bardzo dobry – student ma doskonale opanowany materiał z zakresu wykładu oraz poszerzoną wiedzę w oparciu o literaturę podstawową i uzupełniającą. Samodzielnie interpretuje dane.</p> <p>Dobry – student ma doskonale opanowany materiał z zakresu wykładu oraz poszerzoną wiedzę w oparciu o literaturę podstawową. Samodzielnie interpretuje dane.</p> <p>Dostateczny – student ma opanowany materiał z zakresu wykładu oraz wrywkowa wiedzę w oparciu o literaturę podstawową. Referuje zapamiętane informacje.</p> <p>Niedostateczny – student nie opanował materiału z wykładu i wybranej literatury podstawowej.</p>
Typ modułu kształcenia	Obowiązkowy
Rok studiów	Drugi
Semestr	Pierwszy i drugi
Forma studiów	Dzienne, stacjonarne
Imię i nazwisko koordynatora modułu i/lub osoby prowadzącej moduł	Dr Michał Kurzej
Imiona i nazwiska osób egzaminujących	Dr hab. Marcin Furtak, mgr K. Głuch, prof. Wojciech Kosiński, dr Andrzej Siwek

cych bądź udzielającej zaliczenia, w przypadku gdy nie jest to osoba prowadząca dany moduł	
Sposób realizacji	Wykład, konwersatorium
Wymagania wstępne i dodatkowe	Brak
Rodzaj i liczba godzin zajęć dydaktycznych wymagających bezpośredniego udziału nauczyciela akademickiego i studentów, gdy w danym module przewidziane są takie zajęcia	Wykład 60; konwersatoria 45
Liczba punktów ECTS przypisana modułowi	10
Bilans punktów ECTS	<p>1. Problemy ochrony dziedzictwa przemysłowego i technicznego, konwersatorium – 2 pkt (1 pkt za udział w zajęciach w bezpośrednim kontakcie z wykładowcą + 1 pkt za pracę własną i przygotowanie się do zaliczenia);</p> <p>2. Wybrane zagadnienia rewaloryzacji i rewitalizacji zespołów miejskich, konwersatorium – 2 pkt (1 pkt za udział w zajęciach w bezpośrednim kontakcie z wykładowcą + 4 pkt za pracę własną i przygotowanie się do egzaminu);</p> <p>3. Plan zagospodarowania przestrzennego – podstawy prawne i zasady tworzenia, wykład – 5 pkt (1 pkt za udział w zajęciach w bezpośrednim kontakcie z wykładowcą + 4 pkt za pracę własną i przygotowanie się do egzaminu);</p> <p>4. Projektowanie uniwersalne – dostępność dziedzictwa dla osób niepełnosprawnych, konwersatorium – 1 pkt (0,5 pkt za udział w zajęciach w bezpośrednim kontakcie z wykładowcą + 0,5 pkt za pracę własną i przygotowanie się do zaliczenia).</p>
Stosowane metody dydaktyczne	<p>Metody eksponujące: ekspozycja, film</p> <p>Metody podające: objaśnienie lub wyjaśnienie, opis, prezentacja multimedialna, wykład informacyjny</p> <p>Metody praktyczne: pokaz, dyskusja problemowa</p> <p>Metody aktywizujące: dyskusja dydaktyczna, wycieczki studialne, dyskusja nad prezentacjami studentów.</p>
Forma i warunki zaliczenia modułu, w tym zasady dopuszczenia do egzaminu,	Egzamin lub zaliczenie na ocenę. Poszczególne przedmioty zgodnie z opisem w Karcie przedmiotu.

zaliczenia, a także forma i warunki zaliczenia poszczególnych zajęć wchodzących w zakres danego modułu	
Treści modułu kształcenia (z podziałem na formy realizacji zajęć)	<p>Studenci zapoznawani są z terminologią, stanem badań, aktualnymi tendencjami oraz problematyką doktrynalną i prawną związaną z wybranymi specjalnościami współtworzącymi współczesną ochronę dziedzictwa kulturowego. Prezentowane są zagadnienia zabytków architektury, techniki, urbanistyki oraz projektowania specjalnego i dostępności dóbr kultury. Studenci zapoznają się z modelowymi i konkretnymi przypadkami działań na rzecz ochrony dóbr kultury rozmaitych typów i kategorii.</p> <p>Moduł obejmuje następujące przedmioty:</p> <p>Problemy ochrony dziedzictwa przemysłowego i technicznego (konwersatorium – 30 godz.)</p> <p>Wybrane zagadnienia rewaloryzacji i rewitalizacji zespołów miejskich (konwersatorium – 30 godz.)</p> <p>Plan zagospodarowania przestrzennego – podstawy prawne i zasady tworzenia (wykład – 30 godz.)</p> <p>Projektowanie uniwersalne – dostępność dziedzictwa dla osób niepełnosprawnych (konwersatorium – 15 godz.)</p>
Wykaz literatury podstawowej i uzupełniającej obowiązującej do zaliczenia danego modułu	Wykazy literatury do poszczególnych przedmiotów zawarte w tabelach przedmiotów.

Karty przedmiotów:

Nazwa przedmiotu	Problemy ochrony dziedzictwa przemysłowego i technicznego
Nazwa jednostki prowadzącej przedmiot	Instytut Historii Sztuki
Nazwa i kod modułu do którego należy przedmiot	
Język kształcenia	Polski.
Typ przedmiotu	Obowiązkowy
Imię i nazwisko osoby/osób prowadzących przedmiot	Dr Andrzej Siwek
Sposób realizacji	Konwersatorium
Wymagania wstępne i dodatkowe	Brak
Liczba godzin zajęć dydaktycznych	30

Stosowane metody dydaktyczne	Metody podające: objaśnienie lub wyjaśnienie, opis, prezentacja multimedialna, wykład informacyjny, referat Metody praktyczne: pokaz, dyskusja problemowa Metody aktywizujące: dyskusja dydaktyczna, metoda przypadków, analiza działań konserwatorskich „w terenie”
Sposób zaliczenia przedmiotu	Zaliczenie z oceną
Forma i warunki zaliczenia, metody i kryteria oceniania	Do zaliczenia przedmiotu konieczne będzie spełnienie kryteriów: obecności i aktywność na zajęciach, przygotowanie pracy pisemnej dotyczącej studium przypadku ochrony, konserwacji lub restauracji wybranego zabytku dziedzictwa przemysłowego.
Opis przedmiotu	Konwersatorium specjalistyczne dla studentów kierunku Ochrona Dóbr Kultury. Kurs ma na celu zapoznanie studentów ze specyfiką ochrony dziedzictwa przemysłowego z różnych epok i różnych branż przemysłu. Punktem wyjścia będzie refleksja nad zmianami w postrzeganiu natury zabytku i ciągle poszerzanie znaczeniowe tego pojęcia. Kolejno studenci zapoznają się z różnymi metodami ochrony oraz różnymi typami zabytków in situ, w skansenach, muzeach oraz ruchomości (zabytkowe samochody). Zagadnienia szczegółowe: - Pojęcie zabytku, zabytku techniki oraz zabytku przemysłowego. Stosunek zabytków architektury militaris i zabytków przemysłowych. - Zabytki przemysłowe i techniczne – charakterystyka zasobu i uwarunkowań ochronnych. - Zabytki górnicze. - Zabytki komunikacyjne (kolejnictwo, drogownictwo); - Zabytki komunikacji i transportu wodnego; - Historyczne lotniska i zabytki lotnictwa. - Miasta przemysłowe. - Muzea techniki i przemysłu. - Kolekcjonerstwo zabytków techniki i przemysłu.
Wykaz literatury podstawowej i uzupełniającej, obowiązującej do zaliczenia danego modułu	Literatura podstawowa: - W. Affelt, <i>Technitas. Konteksty dziedzictwa kulturowego techniki</i> , Zabrze 2015. - R. Kola, <i>Architektura przemysłowa i dziedzictwo techniki</i> , [w:] <i>Zabytek zadbany. Co to znaczy?</i> , red. I. Liżewska, Warszawa 2015, s. 196 - 207; - W. Affelt, <i>Wartościowanie dziedzictwa techniki. Rozpoznawanie, interpretacja, zachowanie</i> , [w:] <i>Wartościowanie w ochronie i konserwacji zabytków</i> , red. B. Szmygin, Warszawa 2012. - J. Duet, <i>Industrial Heritage Re-tooled. The TICCIH Guide to Industrial Heritage Conservation</i> , Lancaster 2012. - B. Szmygin, <i>Kształtowanie koncepcji zabytku i doktryny konserwatorskiej w Polsce w XX wieku</i> , Lublin 2000. Strony internetowe: - The International Committee for the Conservation of the Industrial Heritage: http://ticcih.org/ - UNESCO /World Heritage Centre/ World Heritage List:

	<p>http://whc.unesco.org/en/list/ - PKN ICOMOS: http://www.icomos-poland.org/ Literatura uzupełniająca: - J. Bogdanowski, <i>Warownie i zieleń Twierdzy Kraków</i>, Kraków 1978. - J. Bogdanowski, <i>Od Biskupina do Westerplatte. Architektura obronna w krajobrazie Polski</i>, Warszawa – Kraków 1996. - S. Januszewski, <i>Archeologia przemysłowa. Jej narodziny i przedmiot badań</i>, „Spotkania z Zabytkami”. 2010, nr 3-4, s. 6 – 15. - M. Omilanowska, <i>Most i wiadukt księcia Józefa Poniatowskiego</i>, Warszawa 1991. - Fortuna-Marek, B. Szmygin, A. Siwek, <i>Zarządzanie miejscami światowego dziedzictwa UNESCO w Szkocji – wybrane aspekty w świetle opracowania modelu planu zarządzania</i>, „Ochrona Zabytków”, 2015, nr 2, s. 199–211. - K. Wielgus, W. Brzoskwina, J. Środulska-Wielgus, J. Adamczyk W. Klimek, L. Piekarz, <i>Z galicyjskich pól wzlotów. Początki poczty lotniczej. Lotnicze tradycje i zabytki w krajobrazie Polski Południowej</i>, Tarnobrzeg–Kraków 1998.</p>
--	--

Nazwa przedmiotu	Wybrane zagadnienia rewaloryzacji i rewitalizacji zespołów miejskich
Nazwa jednostki prowadzącej przedmiot	Instytut Historii Sztuki
Nazwa i kod modułu do którego należy przedmiot	
Język kształcenia	Polski.
Typ przedmiotu	Obowiązkowy
Imię i nazwisko osoby/osób prowadzących przedmiot	Prof. dr hab. Wojciech Kosiński
Sposób realizacji	Konwersatorium. Wykład o charakterze informacyjnym i problemowym ilustrowany prezentacjami multimedialnymi oraz moderowane dyskusje problemowe.
Wymagania wstępne i dodatkowe	Brak
Liczba godzin zajęć dydaktycznych	30
Stosowane metody dydaktyczne	Zajęcia prowadzone będą metodą wykładu wzbogaconego materiałem ilustracyjnym.
Sposób zaliczenia przedmiotu	Egzamin pisemny
Forma i warunki zaliczenia, metody i kryteria oceniania	Egzaminu pisemny zaliczony na podstawie ustalonej ilości punktów. Dopuszczenie do egzaminu na podstawie obecności na zajęciach i zaliczenia prac sprawdzających w trakcie semestru.
Opis przedmiotu	Studenci zdobywają wiedzę na temat specyfiki ochrony historycznych zespołów miejskich w świetle dotychczasowych krajowych i globalnych doświadczeń konserwatorskich, wypowiedzi doktrynalnych oraz

	<p>uwarunkowań prawnych. Wyjaśniane są zakresy znaczeniowe pojęć rewaloryzacja i rewitalizacja (w odniesieniu do Ustawy z dnia 9 października 2015 r. o rewitalizacji). Komentowane będą nowe koncepcje rewaloryzacji w kontekście UNESCO Recommendation on the Historic Urban Landscape (HUL).</p> <p>Zostaną zaprezentowane następujące zagadnienia:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Nomenklatura związana z przedmiotem - Zasady konstruowania miast na przestrzeni wieków - Czynniki kompozycyjny w konstruowaniu zespołów miejskich - Czynniki funkcjonalny w konstruowaniu zespołów miejskich - Wybrane przykłady zespołów miejskich - Rewaloryzacja w urbanistyce - Rewitalizacja w urbanistyce - Pozytywne i negatywne przykłady rewaloryzacji i rewitalizacji
<p>Wykaz literatury podstawowej i uzupełniającej, obowiązującej do zaliczenia danego modułu</p>	<p>Literatura podstawowa:</p> <ul style="list-style-type: none"> - E. Bacon, <i>Design of Cities</i>, London 1967. - N. Cohen, <i>Urban Conservation</i>, Cambridge 1999 - N. Cohen, <i>Urban Planning–Conservation and Preservation</i>, Cambridge 2001. - W. Kosiński, <i>Miasto i piękno miast</i>, Kraków 2011. - W. Kosiński, <i>Paradygmat miasta 21 wieku–od dawnego polis do współczesnego metropolis</i>, Kraków 2016. - W. Ostrowski, <i>Wprowadzenie do historii budowy miast. Człowiek i środowisko</i>, Warszawa 2001. - A. Papageorgiu, <i>Continuity and Change. Preservation in City Planning</i>, London 1971. <p>Literatura uzupełniająca:</p> <ul style="list-style-type: none"> - W. Kosiński, <i>Aktywizacja turystyczna małych miast–aspekty architektoniczno-krajobrazowe</i>, Kraków 2000. - S. Kostoff, <i>The City shaped –urban Patterns and Meanings – thought History</i>, London 1999 - Małachowicz E., <i>Konserwacja i rewaloryzacja architektury w zespołach i krajobrazie</i>, Wrocław 1994; - B. Szmygin, <i>Rekomendacja o Historycznym Krajobrazie Miejskim – wdrożenie zmiany paradygmatu w ochronie miast historycznych</i>, Budownictwo i Architektura 12(4) (2013) 117-126. - Gaczoł, <i>Kraków. Ochrona zabytkowego miasta. Rzeczywistość czy fikcja</i>, Kraków 2009. - Z. Myczkowski, U. Forczek-Brataniec, K. Wielgus, <i>Plan ochrony Parku Kulturowego Stare Miasto w Krakowie w kontekście ochrony i planowania krajobrazu miasta</i>, /w:/ <i>Planowanie krajobrazu - wybrane zagadnienia</i>, red. E. Przesmycka, Lublin 2013, s. 38-60. - Siwek, <i>Kraków odwieczny, czy zmienny? Subiektywna gawęda konserwatorska</i> /w:/ <i>Mijające krajobrazy Małopolski</i>, Kraków 2011, s. 97 – 114. - T. Tołwiński, <i>Urbanistyka</i>, t. 1-2, Warszawa 1947. - K. Wejchert, <i>Elementy kompozycji urbanistycznej</i>, Warszawa 1974. - T. Wróbel, <i>Zarys historii budowy miast</i>, Wrocław 1971.

	- <i>Wyjątkowa uniwersalna wartość, a monitoring dóbr Światowego Dziedzictwa</i> , red. B. Szmygin, Warszawa 2011.
--	--

Nazwa przedmiotu	Plan zagospodarowania przestrzennego – podstawy prawne i zasady tworzenia
Nazwa jednostki prowadzącej przedmiot	Instytut Historii Sztuki
Nazwa i kod modułu do którego należy przedmiot	
Język kształcenia	Polski.
Typ przedmiotu	Obowiązkowy
Imię i nazwisko osoby/osób prowadzących przedmiot	Dr hab. Marcin Furtak
Sposób realizacji	Wykład o charakterze informacyjnym i problemowym ilustrowany prezentacjami multimedialnymi oraz analizą konkretnych przykładów
Wymagania wstępne i dodatkowe	Brak
Liczba godzin zajęć dydaktycznych	30
Stosowane metody dydaktyczne	Wykład o charakterze informacyjnym i problemowym ilustrowany prezentacjami multimedialnymi oraz analizą konkretnych przykładów.
Sposób zaliczenia przedmiotu	Egzamin pisemny z częścią rysunkową
Forma i warunki zaliczenia, metody i kryteria oceniania	W trakcie kursu będą organizowane klauzury sprawdzające przyswojenie zagadnień prezentowanych na wykładach wykładów. Kurs zostanie zakończony egzaminem pisemnym. O ocenie zdecyduje suma punktów uzyskanych w trakcie klauzur i na egzaminie.
Opis przedmiotu	Celem kształcenie jest poznanie procesu kształtowania przestrzeni miejskich i wiejskich w oparciu o przepisy prawa. Studenci mają zaznajomić się w jego trakcie z aktami prawnymi, określającymi zasady planowania przestrzennego (Ustawa o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, Rozporządzenie Ministra Infrastruktury z dnia 26 sierpnia 2003 w sprawie sposobu ustalania wymagań dotyczących nowej zabudowy i zagospodarowania terenu, w przypadku braku miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, prawo budowlane (w zakresie niezbędnym do interpretacji planów zagospodarowania przestrzennego). Po zakończenia kursu student będzie umiał czytać, interpretować oraz realizować zapisy studium kierunków i uwarunkowań rozwoju przestrzennego gmin. Zdobędzie podobne umiejętności w zakresie opracowań dotyczących planu zagospodarowania przestrzennego. Zdobędzie umiejętność przygotowania analizy urbanistycznej i dokonania propozycji wpisów do planów zagospodarowania przestrzennego umożliwiającą stworzenie podstaw ochrony zabytków architektury i budownictwa. Będzie posiadał również umiejętność dys-

	<p>kusji i argumentacji w zakresie sporządzania planów zagospodarowania przestrzennego.</p>
<p>Wykaz literatury podstawowej i uzupełniającej, obowiązującej do zaliczenia danego modułu</p>	<p>Literatura podstawowa:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Ustawa z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. Nr 80, poz. 717 wraz z późniejszymi zmianami). - Rozporządzenie Ministra Infrastruktury z dnia 26 sierpnia 2003r. w sprawie sposobu ustalania wymagań dotyczących nowej zabudowy i zagospodarowania terenu w przypadku braku miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego (Dz. U. Nr 164, poz. 1588). - Rozporządzenie Ministra Infrastruktury z dnia 26 sierpnia 2003r. w sprawie oznaczeń i nazewnictwa stosowanych w decyzji o ustaleniu lokalizacji inwestycji celu publicznego oraz w decyzji o warunkach zabudowy (Dz. U. Nr 164, poz. 1589). <p>Literatura uzupełniająca:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Bohm, <i>Planowanie przestrzenne dla architektów krajobrazu – o czynniku kompozycji</i>, Kraków 2006. - R. Domański R., <i>Gospodarka przestrzenna</i>, Warszawa 2002. - P. Kwaśniak: <i>Plan miejscowy w systemie zagospodarowania przestrzennego</i>. Warszawa 2007. - Karwińska, <i>Gospodarka przestrzenna, uwarunkowania społeczno-kulturowe</i>, Warszawa 2008. - W. Ostrowski, <i>Zespoły zabytkowe a urbanistyka</i>, Warszawa 2004. - G. Schneider-Skalska, <i>Zrównoważone środowisko mieszkaniowe</i>, Kraków, 2012. - E. Stieler, E. Jagielska, <i>Problematyka ochrony dziedzictwa kulturowego i zabytków w studiach uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gmin oraz w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego. Poradnik dla planistów i samorządów lokalnych</i>, Warszawa 2011. - J. Welc-Jędrzejewska, <i>Ochrona zabytków w planowaniu przestrzennym</i>, „Kurier Konserwatorski”, 2008, nr 1, s. 5-8. - J. Welc-Jędrzejewska, E. Kulesza-Szerniewicz, B. Makowska, Zachariasz, <i>Planowanie przestrzenne versus zagospodarowanie przestrzeni. Podstawowe problemy w orzecznictwie sądów administracyjnych [w:] Przestrzeń i nieruchomości jako przedmiot prawa administracyjnego. Publiczne prawo rzeczowe</i>, red. I.Niżnik-Dobosz, Warszawa 2012, str. 100-117. - Wybrane plany zagospodarowania przestrzennego na terenie gminy miejskiej Kraków.

Nazwa przedmiotu	Projektowanie uniwersalne – dostępność dziedzictwa dla osób niepełnosprawnych
Nazwa jednostki prowadzącej przedmiot	Instytut Historii Sztuki
Nazwa i kod modułu do którego należy	

przedmiot	
Język kształcenia	Polski.
Typ przedmiotu	Obowiązkowy (w ramach modułu)
Imię i nazwisko osoby prowadzącej przedmiot	Dr Marcin Furtak
Sposób realizacji	Wykład o charakterze informacyjnym i problemowym ilustrowany prezentacjami multimedialnymi oraz analizą konkretnych przykładów, także podczas wycieczek terenowych.
Wymagania wstępne i dodatkowe	Brak
Liczba godzin zajęć dydaktycznych	15
Stosowane metody dydaktyczne	Zajęcia prowadzone metodą wykładu wzbogaconego materiałem ilustracyjnym. Analiza rozwiązań architektonicznych w terenie
Sposób zaliczenia przedmiotu	Egzamin pisemny.
Forma i warunki zaliczenia, metody i kryteria oceniania	Egzamin pisemny obejmujący treści przekazane na wykładzie i zawarte we wskazanej literaturze przedmiotu.
Opis przedmiotu	<p>Zajęcia mają zaznajomić studentów z filozofią projektowania produktów i usług związanych z dziedzictwem kulturowym oraz ich otoczeniem w taki sposób by mogły być one użyte przez wszystkich ludzi, w możliwie szerokim zakresie, bez potrzeby adaptacji lub specjalnego projektowania. Umiejętność wprowadzania i weryfikacji rozwiązań przestrzennych, ekspozycyjnych i komunikacyjnych związanych z projektowaniem uniwersalnym.</p> <ul style="list-style-type: none"> - Definicja projektowania uniwersalnego. Zarys dziejów tej postawy i sylwetki jej głównych reprezentantów. - Równość w dostępie do kultury jako prawo człowieka. Koncepcje etyczne i regulacje prawne. - Podstawowe ograniczenia w dostępie do dziedzictwa z perspektywy społecznej i funkcjonalnej. - Kontakt niepełnosprawnych z dziedzictwem kulturowym jako narzędzie ich rehabilitacji społecznej. - Eliminowanie barier architektonicznych dla osób niepełnosprawnych ruchowo w obiektach zabytkowych. Uwarunkowania prawne i konkretne rozwiązania. - Dostosowanie zabytkowych zespołów miejskich i rozległych założeń rezydencjonalnych dla osób niepełnosprawnych ruchowo. - Dostosowanie budynków instytucji kultury dla osób niewidomych lub słabo widzących. - Nowoczesne muzeum jako realizacja projektowania uniwersalnego. - Dostępność jako kryterium wartościowania dzieł architektonicznych? <p>W ramach zajęć studenci pod kierunkiem wykładowcy zapoznają się z konkretnymi rozwiązaniami architektonicznymi w Krakowie, realizującymi postulat projektowania uniwersalnego.</p>
Wykaz literatury	Literatura podstawowa:

<p>podstawowej i uzupełniającej, obowiązującej do zaliczenia danego modułu</p>	<ul style="list-style-type: none"> - Rozporządzenie Ministra Infrastruktury w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie (Dz.U. 2002 nr 75 poz. 690). - <i>Europa bez barier. Europejska strategia w sprawie niepełnosprawności 2010-2020</i>. Dokumenty ogłoszone przez Radę Europy. - J. Budny, <i>Dostosowanie budynków użyteczności publicznej. Teoria, narzędzia</i>, Warszawa 2009. - E. Czarnecki, W. Siemiński, <i>Kształtowanie bezpiecznej przestrzeni publicznej</i>, Warszawa 2004. - <i>Europa bez barier. Europejska strategia w sprawie niepełnosprawności 2010-2020</i>. Dokumenty ogłoszone przez Radę Europy. - <i>Katedra Odnowy i Rozwoju Zespołów Urbanistycznych, Przestrzeń Bezpieczna</i>, red. A. Wyżykowski, Kraków, 2004. - E. Kuryłowicz, <i>Projektowanie uniwersalne. Uwarunkowania architektoniczne kształtowania otoczenia przyjaznego dla osób niepełnosprawnych</i>, Warszawa 2005. - E. Kuryłowicz, <i>Projektowanie Uniwersalne, Sztokholm - miasto wszystkich</i>, Warszawa 2005 - <i>Projektowanie uniwersalne. Objaśnienie koncepcji</i>. Raport tematyczny Pełnomocnika Rządu ds. Osób Niepełnosprawnych, 2013. <p style="text-align: center;">Literatura pomocnicza:</p> <ul style="list-style-type: none"> - G.D. Amedola, <i>I presupposti sociologici della progettazione architettonica</i>, Bari 1984. - C. Danielson, <i>The Accessible Guide to Florence</i>, Bloomington 2004. - O. Harwing, <i>Universal Design. Solutions for a Barrier-Free Living</i>, Basel 2008. - E. Steinfeld, J.L. Maisel, <i>Universal Design. Creating Inclusive Environment</i>, Hoboken 2012. - <i>Universal Design. Handbook</i>, red. W.F.E. Preiser, New York 2011.
--	---